

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลของการวิจัย สามารถเสนอได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลของการศึกษาข้อมูลทั่วไปทางด้านประชากรศาสตร์ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้าน 4 ด้าน คือ ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน (Political Normlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ตามช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา

ส่วนที่ 3 ผลของการศึกษาระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองในภาพรวม 4 ด้าน ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาใน 3 ช่วงเวลา

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้าน 4 ด้าน คือ ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน (Political Normlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกัน ตามช่วงระยะเวลาที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (logistic Regression Analysis) เพื่อการทำนายโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ในที่นี้คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาว่า ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรทำนายใดบ้าง ในที่นี้คือ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองด้านใดที่สามารถอธิบาย ตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ซึ่งเป็นตัวแปรทวิ หรือตัวแปรพหุกลุ่ม ในที่นี้คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก แบบ Multinomial Logistic Regression

ส่วนที่ 6 ผลการศึกษาแบบนิกย้อนหลัง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างข้อมูลที่เก็บครั้งที่ 1 เก็บช่วงเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2552: ช่วงการชุมนุมทางการเมือง สมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับ ข้อมูลที่เก็บภายหลังจากที่เหตุการณ์นั้นผ่านไปแล้ว โดยให้ประชากรกลุ่มตัวอย่างนิกย้อนหลัง เพื่อให้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่เก็บในช่วงขณะที่

เกิดเหตุการณ์ โดยข้อมูลชุดนี้เก็บเมื่อเหตุการณ์ผ่านไปแล้วเป็นเวลา 5 ปี คือเก็บข้อมูลระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม 2557 โดยให้นึกย้อนหลังถึงเหตุการณ์ช่วงชุมนุมทางการเมือง เมื่อปี 2552

4.1 ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง ความแปลกแยกทางการเมือง: ผลกระทบ ต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มีการกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อใช้ในการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย ซึ่งมีความหมายดังนี้

n แทน จำนวนกลุ่ม

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในพิจารณาใน F-test

SS แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)

MS แทน ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนนเฉลี่ย (Mean of Squares)

df แทน ระดับความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

Sig. แทน ค่า Significant หรือค่า P-value

ส่วนที่ 1 ผลของการศึกษาข้อมูลทั่วไปทางด้านประชากรศาสตร์ ปัจจัยด้านเพศ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง และพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครโดย หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

การอธิบายผลการวิเคราะห์ จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1.1 ข้อมูล ภูมิหลังของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษา ปัจจัยด้านเพศ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นตารางแสดงให้เห็นข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงภูมิหลังของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ปัจจัยด้านเพศ ที่ทำการศึกษาและ เก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา

ตัวแปรที่ศึกษา ภูมิหลัง	ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูล					
	ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1		ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2		ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	
เพศ	ร้อยละ		ร้อยละ		ร้อยละ	
- ชาย	192	43.5	197	35.8	123	49.2
- หญิง	249	56.5	290	52.6	127	50.8
ไม่ระบุ			64	11.6		
รวม	441	100	551	100	250	100

จากข้อมูลด้านเพศ ข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา พบว่าเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีข้อมูลเพศ ที่ไม่ได้ระบุไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่นำตัวแปรนี้มาศึกษา

1.2 ข้อมูล ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูล ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา

ตัวแปรที่ศึกษา ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง	ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูล					
	ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1		ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2		ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	
ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง (Political Alienation)	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (political Powerlessness)						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	8	1.8	4	.7	1	.4
ไม่เห็นด้วย	49	11.1	41	7.4	21	8.4
ไม่แน่ใจ	129	29.3	174	31.6	87	34.8
เห็นด้วย	206	46.7	255	46.3	127	50.8
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	49	11.1	77	14.0	14	5.6
รวม	441	100	551	100	250	100
2. ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness)						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	2	.5	1	.2	0	0
ไม่เห็นด้วย	59	13.4	73	13.2	31	12.4
ไม่แน่ใจ	289	65.5	386	70.1	135	54.5
เห็นด้วย	82	18.6	84	15.2	76	30.4
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	9	2.0	7	1.3	8	3.2
รวม	441	100	551	100	250	100
3. ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness)						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	.7	2	.4	0	0
ไม่เห็นด้วย	68	15.4	51	9.3	15	6.0
ไม่แน่ใจ	243	55.1	329	59.7	156	62.4
เห็นด้วย	120	27.2	165	29.9	78	31.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	7	1.6	4	.7	1	.4
รวม	441	100	551	100	250	100

4. ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation)						
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	3	.7	5	.9	7	2.8
ไม่เห็นด้วย	59	13.4	78	14.2	31	12.4
ไม่แน่ใจ	224	50.8	271	49.2	128	51.2
เห็นด้วย	145	32.9	190	34.5	83	33.2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	10	2.3	7	1.3	1	.4
รวม	441	100	441	100	250	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง แสดงความคิดเห็นต่อข้อคำถามที่วัดความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง แตกต่างกันตามช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและทำการเก็บข้อมูล โดยสามารถอธิบายจำแนกตามรายด้านได้ดังนี้

ด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness)

จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับข้อคำถามที่วัดความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง ทั้งในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี สอดคล้องกัน คือ ร้อยละ 46.7, ร้อยละ 46.3 และร้อยละ 50.8 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness)

จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับข้อคำถามที่วัดความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง ทั้งในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี สอดคล้องใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 18.6, ร้อยละ 15.2 และร้อยละ 30.4 ตามลำดับ แต่จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถาม ที่แสดงความคิดเห็น ไม่แน่ใจกับความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในลักษณะที่สอดคล้องกัน มีจำนวนมากกว่าในทั้ง 3 ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา คือร้อยละ 65.5 , ร้อยละ 70 และร้อยละ 54.5 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness)

จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับข้อคำถามที่วัดความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง ทั้งในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี สอดคล้องใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 27.2, ร้อยละ 29.9 และร้อยละ 31.2 ตามลำดับ แต่จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถามที่แสดง

ความคิดเห็น ไม่แน่ใจกับความรู้สึกไว้บรรทัดฐานทางการเมืองในลักษณะที่สอดคล้องกัน มีจำนวนมากกว่า ในทั้ง 3 ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา คือร้อยละ 55.1, ร้อยละ 59.7 และร้อยละ 62.4 ตามลำดับ

ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation)

จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถาม เห็นด้วยกับข้อคำถามที่วัดความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง ทั้งในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี สอดคล้องใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 32.9, ร้อยละ 34.5 และร้อยละ 33.2 ตามลำดับ แต่จำนวนประชาชนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบแบบสอบถามที่แสดงความคิดเห็น ไม่แน่ใจกับความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองในลักษณะที่สอดคล้องกัน มีจำนวนมากกว่า ในทั้ง 3 ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา คือร้อยละ 50.8, ร้อยละ 49.2 และร้อยละ 51.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูล พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา

ตัวแปรที่ศึกษา พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูล					
	ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1		ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2		ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	
. การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเป็นไปตามธรรมเนียม (Conventional)	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เข้าร่วมเลย	98	22.2	404	73.3	195	78.0
เคยเข้าร่วมบ้าง 1-2 ครั้ง	322	73.0	143	26.0	53	21.2
เคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป	21	4.8	4	.7	2	.8
รวม	441	100	551	100	250	100
การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยไม่เป็นไปตามธรรมเนียม (Unconventional)						
ไม่เข้าร่วมเลย	61	13.8	481	87.3	195	78.0
เคยเข้าร่วมบ้าง 1-2 ครั้ง	161	36.5	63	11.4	48	19.2
เคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป	219	49.7	7	1.3	7	2.8
รวม	441	100	551	100	250	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า จำนวนประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง แตกต่างกันตามช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและทำการเก็บข้อมูล โดยจะเห็นว่า ในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ ที่เคยเข้าร่วม1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.0 และเคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.8 ในขณะที่พฤติกรรมการเมืองแบบที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย คิดเป็นร้อยละเพียง 22.2

ส่วนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เข้าไปตามธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยเข้าร่วม1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.5 และเคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 49 ในขณะที่พฤติกรรมการเมืองแบบที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย คิดเป็นร้อยละเพียง 13.8 ซึ่งหากเปรียบเทียบจำนวนร้อยละของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมทางการเมืองทั้งที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ และไม่เข้าไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ จำนวนร้อยละของการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะดังกล่าว มากกว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ของทั้ง 2 ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา

ซึ่งในครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยเข้าร่วม1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ26.0 และเคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป เพียงร้อยละ .7 ในขณะที่พฤติกรรมการเมืองแบบที่ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย คิดเป็นร้อยละถึง 73.3 ส่วนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เข้าไปตามธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยเข้าร่วม1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.4 และเคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 1.3 ในขณะที่พฤติกรรมการเมืองแบบที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เข้าไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ นั้น คิดเป็นร้อยละถึง 87.3 ซึ่งสอดคล้องกับช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยเข้าร่วม1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.2 และเคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป เพียงร้อยละ .8 ในขณะที่มีพฤติกรรมการเมืองแบบที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย คิดเป็นร้อยละถึง 78 ส่วนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เข้าไปตามธรรมเนียมปฏิบัติที่เคยเข้าร่วม1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19 และเคยเข้าร่วมหลายครั้ง 3 ครั้งขึ้นไป เพียงร้อยละ2.8 ในขณะที่พฤติกรรมการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย คิดเป็นร้อยละ 78 สรุปโดยภาพรวม พบว่าในช่วงที่มีการชุมนุมทางการเมือง การไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional) เลยนั้น มีเพียงร้อยละ22.2 สอดคล้องกับการไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional) คิดเป็นร้อยละ 13.8 แสดงว่าในช่วงชุมนุมทางการเมืองประชาชนส่วนใหญ่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนในช่วงหลังการเลือกตั้ง และช่วงการบริหารงานของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมทางการเมืองเลย คิดเป็นร้อยละ73.3และร้อยละ 78 ตามลำดับในกรณีของการมีส่วนร่วมแบบ Conventional ซึ่งก็สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมแบบUnconventional ที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วม

ส่วนที่ 2 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้าน 4 ด้าน คือ ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน (Political Normlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ตามช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา

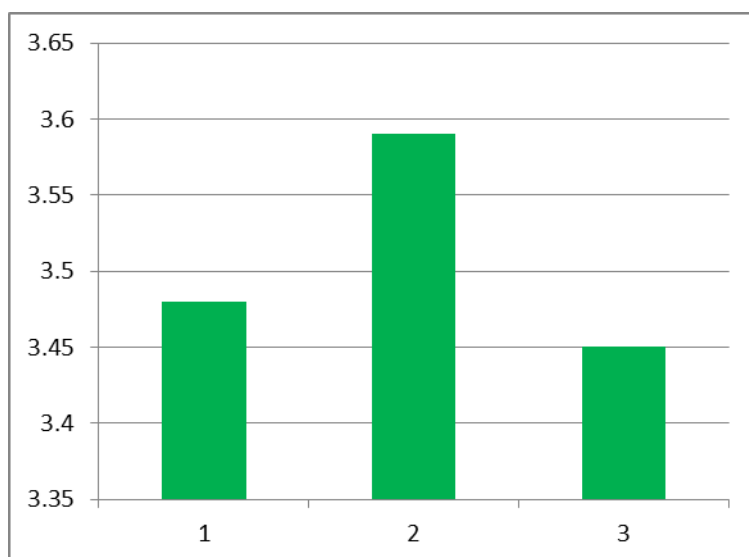
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา จำแนกตามรายด้าน

ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล	ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง (political Alienation)								ค่าเฉลี่ยรวม	
	. ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Normlessness)		. ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness)		ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness)		. ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation)		$\bar{X}$	S.D.
	$\bar{X}$	S.D. ระดับ	$\bar{X}$	S.D. ระดับ	$\bar{X}$	S.D. ระดับ	$\bar{X}$	S.D. ระดับ		
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1	3.48	.85 ปานกลาง	3.05	.56 ปานกลาง	3.19	.63 ปานกลาง	3.22	.67 ปานกลาง	3.24	.48
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2	3.59	.78 มาก	2.95	.52 ปานกลาง	3.21	.55 ปานกลาง	3.20	.65 ปานกลาง	3.24	.42
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	3.45	.72 ปานกลาง	3.17	.60 ปานกลาง	3.28	.49 ปานกลาง	3.19	.70 ปานกลาง	3.28	.35

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครวิเคราะห์จำแนกตามรายด้านนั้น อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ช่วงเวลาของการศึกษายกเว้นด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง ของการเก็บข้อมูลในครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองอยู่ในระดับมาก

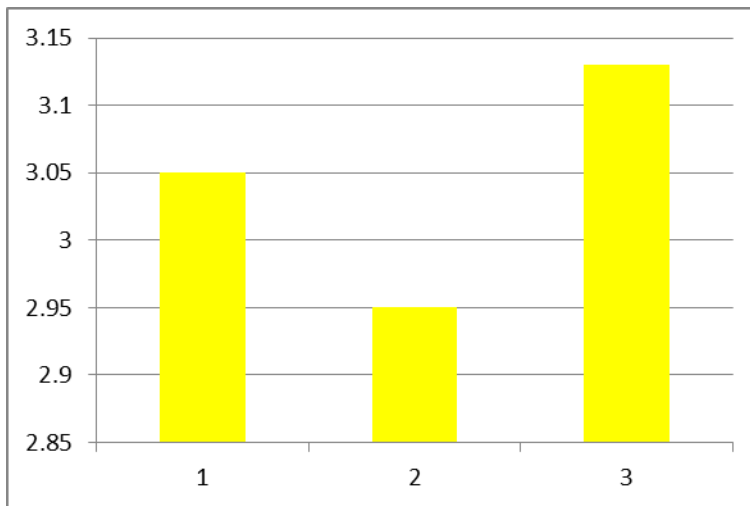
ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง จำแนกตามรายด้าน 4 ด้านนี้ สามารถนำมาแสดงผลเป็นรูปของกราฟ ได้ดังนี้

ภาพที่ 3 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง
ด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political powerlessness) ของ3 ช่วงเวลาที่
ศึกษา

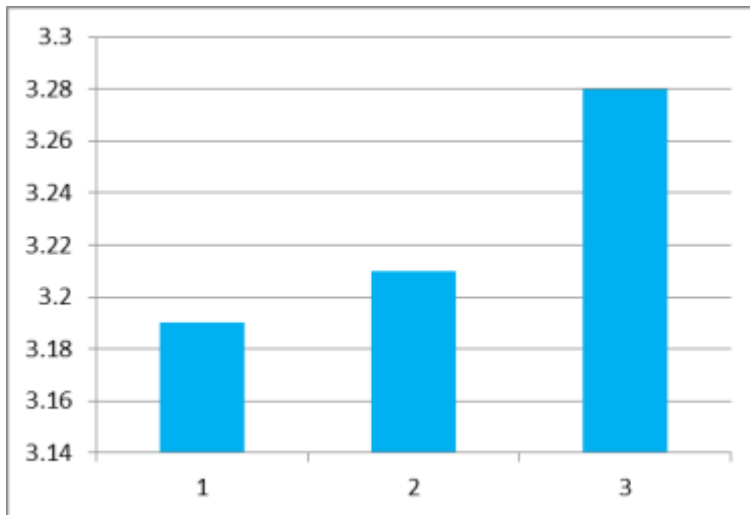
จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี นั้น ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political powerlessness) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก ส่วนอีก 2 ช่วงเวลา คือ ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ครั้งที่1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง และช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political powerlessness) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพที่ 4 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง
ด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ของ3
ช่วงเวลาที่ศึกษา

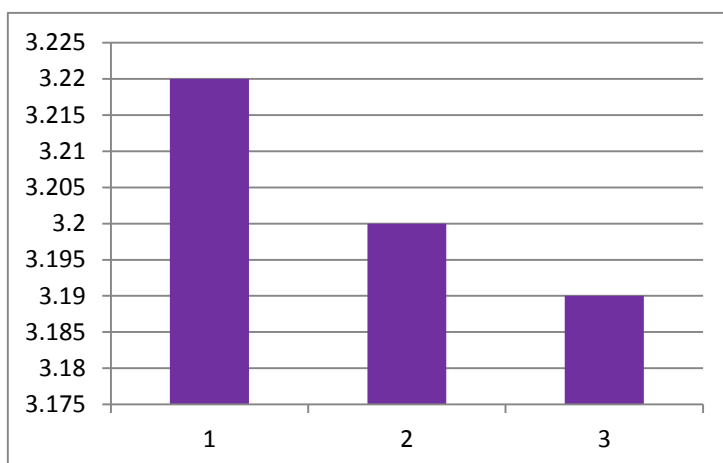
จากภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ทั้ง 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงครั้งที่1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ช่วงครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรีและช่วงครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพที่ 5 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง
ด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) ของ 3 ช่วงเวลาที่
ศึกษา

จากภาพที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ทั้ง 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ช่วงครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรีและช่วงครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพที่ 6 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง
ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ของ3 ช่วงเวลาที่
ศึกษา

จากภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ทั้ง 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงครั้งที่1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ช่วงครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรีและช่วงครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตรบริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) อยู่ในระดับปานกลาง

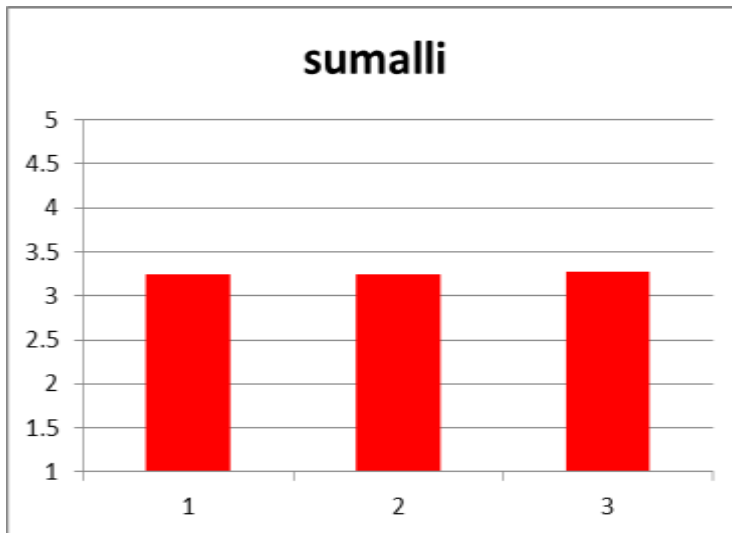
ส่วนที่ 3 ผลของการศึกษาระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองในภาพรวม 4 ด้าน ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง จำแนกตามช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาใน 3 ช่วงเวลา

ตารางที่ 4.5 แสดงผลของการศึกษาระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองในภาพรวม 4 ด้าน ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาใน 3 ช่วงเวลา

ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล	ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองโดยรวม (political Alienation)		ระดับ
	$\bar{X}$	s.d.	
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1	3.24	.48	ปานกลาง
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2	3.24	.42	ปานกลาง
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	3.28	.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ค่าเฉลี่ย ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองโดยรวม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ช่วงเวลาของการศึกษา ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองโดยรวม จำแนกตามช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลนี้ สามารถนำมาแสดงผลเป็นรูปของกราฟ ได้ดังนี้

ภาพที่ 7 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง
(Political Alienation) รวม 4 ด้าน ของ 3 ช่วงเวลา ที่ทำการศึกษา

จากภาพที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ทั้ง 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ช่วงครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และช่วงครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองโดยรวม (Political Alienation) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา จำแนกตามพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติและแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ

ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล	พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร						ค่าเฉลี่ยรวม		
	พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional)			พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ			
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1	1.79	.43	น้อย	2.35	.67	น้อย	1.94	.44	น้อย
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2	1.36	.29	น้อยที่สุด	1.17	.33	น้อยที่สุด	1.31	.27	น้อยที่สุด
ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	1.32	.31	น้อยที่สุด	1.26	.43	น้อยที่สุด	1.31	.32	น้อยที่สุด

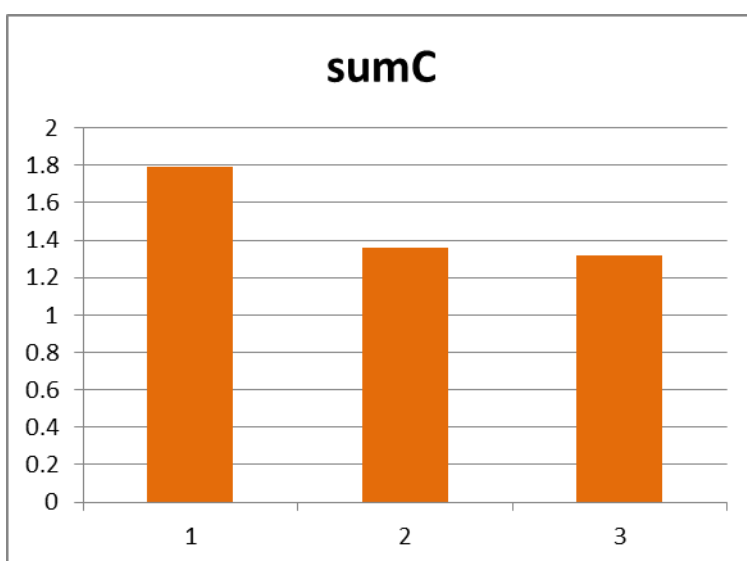
จากตารางที่ 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครวิเคราะห์จำแนกตามรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้ง 2 รูปแบบได้แก่ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ รวมทั้งค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างก็อยู่ในระดับน้อยที่สุดใน 2 ช่วงเวลาของการศึกษา คือ ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

ส่วนในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครวิเคราะห์จำแนกตามรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้ง 2 รูปแบบ ได้แก่ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ รวมทั้งค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างก็อยู่ในระดับน้อย แต่ผลที่ได้ เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ก็ทำให้เข้าใจได้ว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีส่วนร่วมทางการเมือง ในช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง มากกว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในช่วงที่ 2 หลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา จำแนกตามพฤติกรรม

การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติและแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ สามารถนำมาแสดงผลเป็นรูปของกราฟ ได้ดังนี้

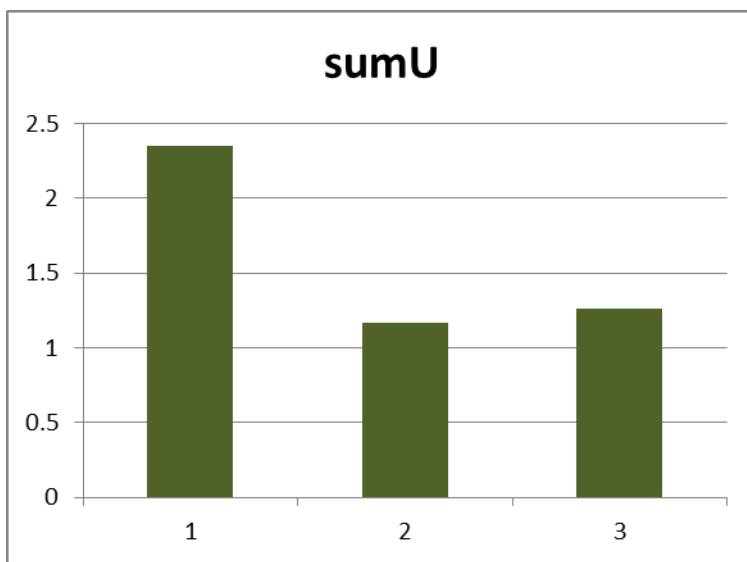
ภาพที่ 8 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา ในรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional)

จากภาพที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ครั้งที่1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครวิเคราะห์จำแนกตามรูปแบบการมี พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional)

อยู่ในระดับน้อย และอยู่ในระดับน้อยที่สุดใน 2 ช่วงเวลาของการศึกษา คือ ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

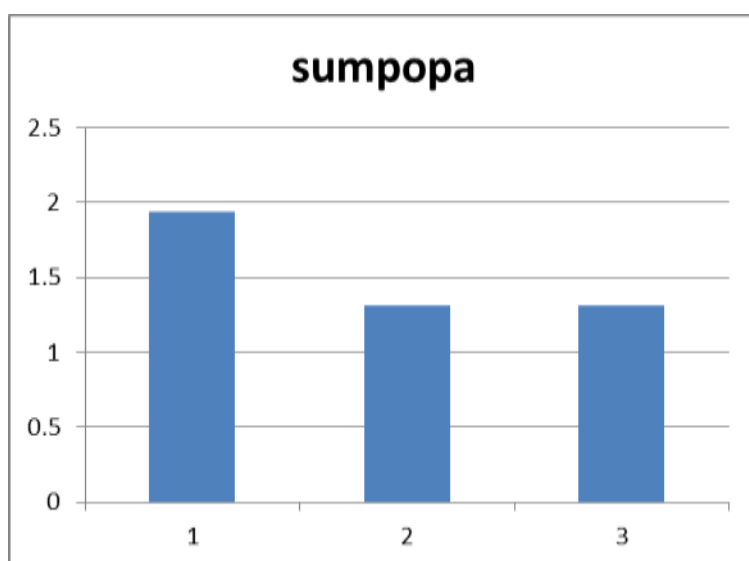
ภาพที่ 9 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา ในรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

จากภาพที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครวิเคราะห์ จำแนกตามรูปแบบการมี พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

อยู่ในระดับน้อย และอยู่ในระดับน้อยที่สุดใน 2 ช่วงเวลาของการศึกษา คือ ช่วงการเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 หลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และ ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตาม นโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

ภาพที่ 10 กราฟ แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา ทั้งในรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

จากภาพที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล ครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับน้อย ทั้ง 2 รูปแบบได้แก่ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) และอยู่ในระดับน้อยที่สุดใน 2 ช่วงเวลาของการศึกษา คือ ช่วงการเก็บข้อมูล ครั้งที่ 2 หลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี และช่วงเวลาที่ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายด้าน 4 ด้าน คือ ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ความรู้สึกไร้บรรทัดฐาน (Political Normlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกัน ตามช่วงระยะเวลาที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา ซึ่งใช้การทดสอบสมมติฐานด้วย One Way ANOVA: F- test

การทดสอบสมมติฐานด้วย One Way ANOVA: F- test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองที่มีต่อรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยมีสมมติฐานเพื่อการทดสอบดังนี้

Ho: ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองต่างกัน ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน

H1: ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองต่างกัน ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่แตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	10.657	2.664	16.450	.000
	ภายในกลุ่ม	436	70.613	.162		
	รวม	440	81.270			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.058	.264		
	ภายในกลุ่ม	436	193.525	.444	.596	.666
	รวม	440	194.582			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบ
ธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้สึก
อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง		เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 1.6924$)	เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.7299$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 1.7674$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.1327$)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 2.4643$)
เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.6924$)	-	-		.44*	.77*
เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.7299$)	-	-		.40*	.73*
ไม่แน่ใจ	($\bar{X} = 1.7674$)	-	-		.37*	.70*
ไม่เห็นด้วย	($\bar{X} = 2.1327$)	-	-			.33
ไม่เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง	($\bar{X} = 2.4643$)	-	-		.33	

จากตาราง ที่ 4.8 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง
แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 6 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
ความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง กับความรู้สึกที่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับ
ความไร้อำนาจทางการเมือง คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่เห็น
ด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง กับความรู้สึกที่เห็นด้วยกับความไร้อำนาจทางการเมือง
คู่ที่สาม ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจ
ทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่แน่ใจกับความไร้อำนาจทางการเมือง คู่ที่สี่ ระหว่างประชาชนในเขต
กรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับความไร้อำนาจทางการเมือง กับความรู้สึกที่เห็นด้วย
อย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง คู่ที่ห้า ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
ความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับความไร้อำนาจทางการเมือง กับความรู้สึกที่เห็นด้วยกับความไร้อำนาจทาง
การเมือง คู่ที่หก ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับความไร้
อำนาจทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่แน่ใจกับความไร้อำนาจทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) แตกต่างกันในช่วงเวลาการศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	.191	.048	.257	.905
	ภายในกลุ่ม	436	81.078	.186		
	รวม	440	81.270			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.670	.418	.944	.438
	ภายในกลุ่ม	436	192.912	.442		
	รวม	440	194.582			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงแสดงว่า ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองต่างกัน ไม่ได้ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	2.422	.606	3.349	.010*
	ภายในกลุ่ม	436	78.847	.181		
	รวม	440	81.270			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.322	.330	.745	.561
	ภายในกลุ่ม	436	193.261	.443		
	รวม	440	194.582			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง แบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง		เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 1.7245$)	เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.7393$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 1.7760$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.9601$)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 1.9524$)
เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.7245$)	-	-	-	-	.23
เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.7393$)	.01	-	.04	-	.21
ไม่แน่ใจ	($\bar{X} = 1.7760$)	.05		-	-	
ไม่เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.9601$)	.24	.22*	.18*	-	.01
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.9524$)	-	.01	.18	-	-

จากตาราง 4.11 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 2 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่แน่ใจกับความไร้บรรทัดฐานทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความไร้บรรทัดฐานทางการเมือง คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความไร้บรรทัดฐานทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความไร้บรรทัดฐานทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	6.762	1.691	9.893	.000*
	ภายในกลุ่ม	436	74.508	.171	1.135	
	รวม	440	81.270			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	2.005	.501		.339
	ภายในกลุ่ม	436	192.577	.442		
	รวม	440	194.582			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้สึก

โดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ด้วยวิธีการของ sheffe'

ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง		เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 1.7286$)	เห็นด้วย ($\bar{x} = 1.6700$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{x} = 1.8045$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{x} = 2.0605$)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 2.0952$)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	($\bar{x} = 1.7286$)	-	.06	-	-	-
เห็นด้วย	($\bar{x} = 1.6700$)	-	-	-	-	-
ไม่แน่ใจ	($\bar{x} = 1.8045$)	.08	.13	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	($\bar{x} = 2.0605$)	.33	.39*	.26*	-	-
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	($\bar{x} = 2.0952$)	.37	.43	.29	.03	-

จากตาราง 4.13 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 2 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่แน่ใจกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่เป็นนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.349	.337	4.060	.003*
	ภายในกลุ่ม	546	45.360	.083		
	รวม	550	46.709			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	2.068	.517	4.803	.001*
	ภายในกลุ่ม	546	58.780	.108		
	รวม	550	60.848			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 4.15 และตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง
แบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม
ความรู้สึก
ไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ด้วยวิธีการของ sheffe'

ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง		เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง ($\bar{x} = 1.3386$)	เห็นด้วย ($\bar{x} = 1.3319$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{x} = 1.3715$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{x} = 1.4547$)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ($\bar{x} = 1.7857$)
เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง	($\bar{x} = 1.3386$)	-	.01	-		-
เห็นด้วย	($\bar{x} = 1.3319$)	-	-	-	-	-.45*
ไม่แน่ใจ	($\bar{x} = 1.3715$)	.03	.04	-	-	-
ไม่เห็นด้วย	($\bar{x} = 1.4547$)	.17	.12	.08	-	-
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	($\bar{x} = 1.7857$)	.45	.45*	.41	.33	-

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทาง
การเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.5 จำนวน2 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
ความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมืองกับ ความรู้สึกที่เห็นด้วยกับความไร้
อำนาจทางการเมือง

คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความไร้อำนาจทาง
การเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ด้วยวิธีการของ sheffe'

ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง		เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 1.2390$)	เห็นด้วย ($\bar{x} = 1.1420$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{x} = 1.1471$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{x} = 1.2537$)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ($\bar{x} = 1.7000$)
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	($\bar{x} = 1.2390$)	-	.10	.09	-	-
เห็นด้วย	($\bar{x} = 1.1420$)	-	-	-	-	-.56*
ไม่แน่ใจ	($\bar{x} = 1.1471$)	-	.01	-	-	-.55*
ไม่เห็นด้วย	($\bar{x} = 1.2537$)	.01	.11	.11	-	-
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	($\bar{x} = 1.7000$)	.46	.56*	.55*	.45	-

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 4 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมืองกับ ความรู้สึกที่เห็นด้วยกับความไร้อำนาจทางการเมือง คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่แน่ใจกับความไร้อำนาจทางการเมือง คู่ที่สาม ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่แน่ใจกับความไร้อำนาจทางการเมืองกับ ความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง คู่ที่สี่ ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความไร้อำนาจทางการเมืองกับ ความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความไร้อำนาจทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้ง 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.350	.337	4.061	.003*
	ภายในกลุ่ม	546	45.359	.083		
	รวม	550	46.709			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.251	.313	2.865	.023*
	ภายในกลุ่ม	546	59.597	.109		
	รวม	550	60.848			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แต่เนื่องจากการนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe' method) ของความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองนี้ ไม่สามารถคำนวณได้ เนื่องจาก มีผู้ตอบแบบสอบถามในบางช่องคำตอบน้อยกว่า 2 จึงขอไม่แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ สำหรับกรณีนี้

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) แตกต่างกันใน ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้ง 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	.323	.081	.949	.435
	ภายในกลุ่ม	546	46.386	.085	1.514	
	รวม	550	46.709			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	.667	.167		.197
	ภายในกลุ่ม	546	60.180	.110		
	รวม	550	60.848			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงแสดงว่า ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองต่างกัน ไม่ได้ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้ง 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	6.825	1.706	23.360	.000*
	ภายในกลุ่ม	546	39.884	.073		
	รวม	550	46.709			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	3.981	.995	.9556	.000*
	ภายในกลุ่ม	546	56.867	.104		
	รวม	550	60.848			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) ดังตารางที่ 4.20 และตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง แบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ด้วยวิธีการของ sheffe'

ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง		เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 1.2857$)	เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.2868$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 1.3313$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.5989$)	ไม่เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง ($\bar{X} = 1.8286$)
เห็นด้วย อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.2857$)	-		-	-	-.54*
เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.2868$)	.00	-	-	-.31*	-.54*
ไม่แน่ใจ	($\bar{X} = 1.3313$)	.05	..04	-	-.27*	-.50*
ไม่เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.5989$)	.31	.31*	.27*	-	-
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.8286$)	.54*	.54*	.50*	.23	-

จากตาราง 4.20 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีค่าบวก จำนวน 5 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่แน่ใจกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมืองกับ ความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่แน่ใจกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง คู่ที่สาม ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง คู่ที่สี่ ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง คู่ที่ห้า ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยอย่างยิ่งกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญ

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ด้วยวิธีการของ sheffe'

ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง		เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 1.2286$)	เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.1421$)	ไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 1.1277$)	ไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 1.3513$)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง ($\bar{X} = 1.5600$)
เห็นด้วยอย่าง อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.2286$)	-	.09	.10	-	-
เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.1421$)	-	-	.01	-.21*	-
ไม่แน่ใจ	($\bar{X} = 1.1277$)	-	-	-	-.22*	-
ไม่เห็นด้วย	($\bar{X} = 1.3513$)	.12	.21*	.22*	-	-
ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	($\bar{X} = 1.5600$)	.33	.41	.43	.21	-

จากตาราง 4.21 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ที่มีค่าบวก จำนวน 2 คู่ คู่ที่หนึ่ง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไม่แน่ใจกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมืองกับ ความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง คู่ที่สอง ระหว่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกเห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง กับความรู้สึกที่ไม่เห็นด้วยกับความรู้สึกที่โดดเดี่ยวทางการเมือง นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

**ผลการวิเคราะห์ ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี**

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	1.777	.444	5.000	.001
	ภายในกลุ่ม	245	21.765	.089		
	รวม	249	23.542			
พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	4	3.584	.896	5.184	.001
	ภายในกลุ่ม	245	42.338	.173		
	รวม	249	45.921			

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05**

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แต่เนื่องจากการนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ของความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองนี้ ไม่สามารถคำนวณได้ เนื่องจาก มีผู้ตอบแบบสอบถามในบางช่องคำตอบน้อยกว่า 2 จึงขอไม่แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ สำหรับกรณีนี้

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้ง 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	3	.735	.245	2.642	.050
	ภายในกลุ่ม	246	22.807	.093		
	รวม	249	23.542			
พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.755	.585	3.259	.022
	ภายในกลุ่ม	246	44.166	.180		
	รวม	249	45.921			

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อรูปแบบพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองไม่แตกต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงแสดงว่า ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองต่างกัน ไม่ได้ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีรูปแบบพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมือง ที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้ง 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.528	.509	5.693	.001*
	ภายในกลุ่ม	246	22.013	.089		
	รวม	249	23.542			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.031	.344	1.882	.133
	ภายในกลุ่ม	246	44.891	.182		
	รวม	249	45.921			

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แต่เนื่องจากการนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ของความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองนี้ ไม่สามารถคำนวณได้ เนื่องจาก มีผู้ตอบแบบสอบถามในบางช่องคำตอบน้อยกว่า 2 จึงขอไม่แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ สำหรับกรณีนี้

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) แตกต่างกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้ง 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	sig
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)	ระหว่างกลุ่ม	3	4.049	1.012	12.721	.000*
	ภายในกลุ่ม	246	19.493	.080		
	รวม	249	23.542			
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Unconventional)	ระหว่างกลุ่ม	3	7.913	1.978	12.751	.000*
	ภายในกลุ่ม	246	38.009	.155		
	รวม	249	45.921			

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ต่างกัน โดยมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ จึงนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method) แต่เนื่องจากการนำค่าเฉลี่ยไปทดสอบรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ ของความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองนี้ ไม่สามารถคำนวณได้ เนื่องจาก มีผู้ตอบแบบสอบถามในบางช่องคำตอบน้อยกว่า 2 จึงขอไม่แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่ สำหรับกรณีนี้

ตารางที่ 4.26 สรุปผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง (Political Alienation) ต่างด้านกัน ในช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลทั้ง 3 ช่วงเวลา แสดงผลโดยใช้เครื่องหมาย * เพื่อแสดงให้เห็นว่าความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองในด้านนั้นๆ มีผลต่อรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติที่ระดับ 0.5

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional)					พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)			
ช่วงเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล	ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง (Political Alienation)				ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง (Political Alienation)			
	ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness)	ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness)	ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness)	ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation)	ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness)	ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness)	ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness)	ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation)
ครั้งที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง	*		*	*				
ครั้งที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี	*	*		*	*	*		*
ครั้งที่ 3 ช่วงนางสาวยิ่งลักษณ์ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี	*		*	*	*			*

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างด้านกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกัน ซึ่งปฏิเสธ Ho: ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองต่างกัน ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ไม่แตกต่างกัน แต่สนับสนุน H1: ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองต่างกัน ทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ที่แตกต่างกัน

จากตารางพบว่า ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) และสุดท้าย ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ต่างมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ยกเว้น ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) มีผลเฉพาะต่อ

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) แต่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

แต่เมื่อพิจารณาความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ต่างต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ต่างกัน โดยพิจารณาตามช่วงเวลาพบว่า

ช่วงที่ 1 ช่วงชุมนุมทางการเมือง พบว่า ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) และความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ต่างมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) แต่ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองต่างต่างกัน ไม่ได้มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

ช่วงที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี พบว่า ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) และสุดท้าย ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ต่างมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ยกเว้น ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) ไม่มีผลทั้งต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

ช่วงที่ 3 นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศตามนโยบายของรัฐบาลมาครบ 2 ปี พบว่า ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) ต่างมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) ยกเว้น ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political Normlessness) มีผลเฉพาะต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) แต่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) และประการสุดท้ายความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (logistic regression analysis) เพื่อการทำนายโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ในที่นี้คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาว่า ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรทำนายใดบ้าง ในที่นี้คือ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองด้านใดที่สามารถอธิบาย ตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ซึ่งเป็นตัวแปรทวิ หรือตัวแปรพหุกลุ่ม ในที่นี้คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งใช้วิธีการศึกษาวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก แบบ Multinomial Logistic Regression

ตัวแบบทำนายโลจิสติก เป็นสมการทำนายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กับตัวแปรตาม (Dependent Variable) และสร้างสมการถดถอยไปประมาณ หรือทำนายค่าตัวแปรตาม (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2551) โดยตัวแปรอิสระจะเป็นตัวแปรชนิดต่อเนื่อง ส่วนตัวแปรตามเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม ในที่นี้ เพื่อการทำนายโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่น่าสนใจ คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรทำนายใดบ้าง ในที่นี้คือ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง และ ปีที่ทำการศึกษาศึกษา สามารถอธิบาย ตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ในที่นี้คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก แบบพหุกลุ่ม (Multinomial Logistic Regression) โดยโมเดลจะถูกพิจารณา 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 พิจารณาในส่วนของโมเดล โดยพิจารณาจากค่านัยสำคัญของโมเดลที่ได้จาก Likelihood Ratio Test

ส่วนที่ 2 พิจารณาในส่วนของปัจจัยในแต่ละตัว โดยพิจารณาจากค่านัยสำคัญ ที่ได้จาก Wald Statistic ซึ่งหากมีค่านัยสำคัญเชิงสถิติเกิน 0.05 จะปฏิเสธโมเดลหรือปัจจัย โดยสรุปได้ว่า โมเดลหรือปัจจัยที่ถูกปฏิเสธนั้น ไม่มีความสอดคล้องทำให้เกิดพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง (ธนวรรณ จันทรัตน์ไพบุลย์ และ อัจจิต อุฒารธรรม, 2556, 701) โดยกำหนดให้

ตัวแปรอิสระ (X) (Independent Variable) ประกอบด้วย

1. ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง (Political Alienation) จำแนกเป็น 4 ด้าน

ชื่อตัวแปร	รหัสตัวแปรที่ใช้ในโปรแกรม SPSS
ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง	tt4
1. ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง	sumPs
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับน้อย	sumPs1
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับปานกลาง	sumPs2
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับมาก	sumPs3
2. ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง	sumMs
ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในระดับน้อย	sumMs1
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับปานกลาง	sumMs2
ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในระดับมาก	sumMs3
3. ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง	sumNs
ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับน้อย	sumNs1
ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับปานกลาง	sumNs2

ความรู้สึกรับร่ำพื้นฐานทางการเมืองในระดับมาก	sumNs3
4. ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง	sumIs
ความรู้สึกละเลยทางการเมืองในระดับน้อย	sumIs1
ความรู้สึกละเลยทางการเมืองในระดับปานกลาง	sumIs2
ความรู้สึกละเลยทางการเมืองในระดับมาก	sumIs3

2. ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล 3 ช่วงเวลา คือ

ชื่อตัวแปร	รหัสตัวแปรที่ใช้ในโปรแกรม SPSS
ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล	Year
ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เก็บช่วงเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2552: ช่วงการชุมนุมทางการเมือง	Year1
ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เก็บช่วงเดือน สิงหาคม - กันยายน 2554: ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี	Year2
ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3 ช่วงเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2556: ช่วงการบริหารงานของนางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร หลังการเลือกตั้งมาแล้วครบ 2 ปี ตามนโยบายของรัฐบาล	Year3

ตัวแปรตาม (Y) (Dependent Variables)

ตัวแปร Y หมายถึง ค่าตัวแปร Dummy Variable ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 3 ค่า ประกอบด้วย ไม่เคยเข้าร่วมเลย มีพฤติกรรมเข้าร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional) และ มีพฤติกรรมเข้าร่วมทางการเมืองทั้ง 2 ลักษณะคือแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติและแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียม การกำหนดค่าตัวแปร Y ในฐานะเป็นตัวแปร Dummy Variable สำหรับใช้ในการวิจัย คือ

ชื่อตัวแปร	รหัสตัวแปรที่ใช้ในโปรแกรม SPSS
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร	tt4
ไม่เคยเข้าร่วมเลย	0
มีพฤติกรรมเข้าร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional) เพียงอย่างเดียว	1
มีพฤติกรรมเข้าร่วมทางการเมืองทั้ง 2 ลักษณะคือแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติและแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียม	2

หมายเหตุ หลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้ว พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ปรากฏใน 3 ลักษณะนี้อย่างชัดเจน

ผลที่ได้จากการศึกษา ดังนี้

5.1. ผลการวิเคราะห์จำนวน ร้อยละของข้อมูลด้านตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ตารางที่ 4.27 แสดงข้อมูลที่เป็นจำนวน ร้อยละของจำนวนประชากรจำแนกตามตัวแปรอิสระ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและแต่ละช่วงระยะเวลาที่ ศึกษาและเก็บข้อมูล และตัวแปรตามพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตัวแปรตาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง		
- ไม่เคยเข้าร่วมเลย	106	8.5%
- มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ	525	42.3%
- มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 ลักษณะ คือแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียม	610	49.2%
ตัวแปรอิสระ		
ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง		
- ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง		
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับน้อย =1	103	8.3%
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับปานกลาง =2	348	28.0%
ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับมาก =3	790	63.7%
- ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง		
ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในระดับน้อย =1	98	7.9%
ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในระดับปานกลาง =2	796	64.1%
ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในระดับมาก =3	347	28.0%
- ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง		
ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับน้อย =1	98	7.9%
ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับปานกลาง =2	626	50.4%
ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับมาก=3	517	41.7%
- ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง		
ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองในระดับน้อย =1	140	11.3%
ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองในระดับปานกลาง =2	549	44.2%
ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองในระดับมาก =3	552	44.5%
ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล		
- ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1	441	35.5%
- ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 2	551	44.4%
- ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 3	249	20.1%
รวม	1241	100.0%

จากตารางที่ 4.27 พบว่าพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ได้แสดงพฤติกรรมที่แยกออกจากกันอย่างชัดเจน ระหว่างการมีพฤติกรรมที่เป็นแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional) แต่จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่แสดงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 ลักษณะ คือแบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียม (unconventional) ถึงร้อยละ 49.2% มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) อย่างเดียวร้อยละ 42.3% ในขณะที่ไม่เคยเข้าร่วมทางการเมืองเลยเพียง 8.5%

ส่วนความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมืองในระดับมาก และด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองในระดับปานกลาง มีความใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 63.7% และ 64.1% ตามลำดับ ด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.4% ในขณะที่ ด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองในระดับมาก ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองในระดับปานกลางและในระดับมาก เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 41.7% 44.2 % และ 44.5% ตามลำดับ

สำหรับช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูล พบว่า จำนวนประชากร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 และ ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 เป็นจำนวนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 35.5% 44.4% ตามลำดับ ยกเว้นในช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 มีจำนวนร้อยละ 20.1% รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,241 คน

5.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก มีดังนี้

ตารางที่ 4.28 Likelihood Ratio Test

Effect	Model Fitting	Likelihood Ratio Tests		
	-2 Log Likelihood of Reduced Model	Chi-Square	df	Sig.
Intercept	510.166	.000	0	.
sumPs	512.412	2.245	4	.691
Sums	522.213	12.046	4	.017
sumNs	516.369	6.202	4	.185
sumIs	562.207	52.041	4	.000
Year	991.242	481.076	4	.000

จากตาราง 4.28 ผลการทดสอบใช้ Likelihood Ratio Tests พบว่า ตัวแปรอิสระความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง (Political Meaninglessness) ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง (Political Isolation) และตัวแปรอิสระ ช่วงระยะเวลาที่ศึกษาและ

เก็บข้อมูลมีค่า Sig น้อยกว่า α คือน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้ มีความเหมาะสมในการนำไปพยากรณ์ ส่วนตัวแปรอิสระความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง (Political Powerlessness) และด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง (Political normlessness)มีค่า Sig มากกว่า α คือ มากกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวนี้ ไม่มีความเหมาะสมในการนำไปพยากรณ์

ตารางที่ 4.29 แบบจำลองการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกพหุกลุ่ม (Multinomial Logistic Regression)

ระหว่างตัวแปรอิสระ กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

tt4 a	B	S.E.	Wald	df	Sig	Exp(B)	95% Confidence interval for Exp (B)	
ไม่เคยเข้าร่วมเลย (.00)							Lower Bound	Upper Bound
Intercept	-.459	.303	2.291	1	.130			
sumPs=1	.071	.504	.018	1	.895	1.074	.373	3.097
sumPs=2	.339	.274	1.536	1	.215	1.404	.821	2.400
sumPs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
sumMs=1	-.360	.489	.544	1	.461	.697	.268	1.817
sumMs=2	.368	.277	1.767	1	.184	1.444	.840	2.484
sumMs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
sumNs=1	.067	.595	.013	1	.910	1.069	.333	3.433
sumNs=2	.085	.243	.123	1	.726	1.089	.676	1.757
sumNs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
sumIs=1	-2.728	.642	18.046	1	.000	.065	.019	.230
sumIs=2	-.992	.253	15.388	1	.000	.371	.226	.609
sumIs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
Year=1	-2.474	.323	58.715	1	.000	.084	.045	.159
Year=2	-.209	.266	.616	1	.433	.811	.482	1.367
Year=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
มีส่วนร่วมทางการเมือง แบบธรรมเนียน ปฏิบัติ (1.00)					.			
Intercept	.574	.207	7.698	1	.006			
sumPs=1	-.182	.316	.330	1	.566	.834	.448	1.550
sumPs=2	.126	.181	.488	1	.485	1.135	.796	1.616
sumPs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.

sumMs=1	-.797	.299	7.111	1	.008	.451	.251	.810
sumMs=2	.093	.176	.276	1	.599	1.097	.776	1.550
sumMs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
sumNs=1	.768	.326	5.565	1	.018	2.156	1.139	4.081
มีส่วนร่วม ทางการเมือง แบบธรรมเนียม ปฏิบัติ (1.00)							95% Confidence interval for Exp (B)	
	B	S.E.	Wald	df	Sig	Exp(B)	Lower Bound	Upper Bound
sumNs=2	.207	.163	1.606	1	.205	1.230	.893	1.693
sumNs=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
sumls=1	-1.510	.271	30.950	1	.000	.221	.130	.376
sumls=2	-.407	.168	5.901	1	.015	.666	.479	.924
sumls=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.
Year=1	-2.819	.229	151.561	1	.000	.061	.038	.093
Year=2	.653	.181	13.017	1	.000	1.921	1.347	2.738
Year=3	0(b)	.	.	0	.	.	.	.

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

a. The reference category is: 2.00 (พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 รูปแบบ คือ แบบที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติและแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียม)

b. This parameter is set to zero because it is redundant

ค่าสัมประสิทธิ์ถูกกำหนดให้เท่ากับ 0 เพราะซ้ำซ้อน

Cox and Snell= .351

Nagelkerke Pseudo R-Square= .417 , McFadden=.234

จากตารางที่ 4.29 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครโดยการวิเคราะห์ความถดถอย แบบ Multinomial logistic พบว่า

1. ในกรณีที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย (ทางเลือก 0) พบว่า ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองและปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่ไม่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย รายละเอียดของผลการศึกษา มีดังนี้

1.1 ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีอยู่ในระดับน้อยและในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น -2.728(.000) และ -.992(.000) ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่ามีค่าเป็นลบ หมายความว่า ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อยและระดับปานกลาง จะส่งผลให้โอกาสที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเลือก (ทางเลือก 0) คือ ที่จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลยนั้น ลดลง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่ประชาชนมีอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลางนั้น จะส่งผลกระทบต่อโอกาสที่ประชาชนจะเลือก (ทางเลือก1) คือ เข้ามีส่วน

ร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และจะส่งผลกระทบทางลบ ต่อโอกาสที่ (ทางเลือก 0) คือ ที่จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลยนั้น จะถูกเลือก โดยเปรียบเทียบกับ (ทางเลือกที่ 2) คือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

การที่ปัจจัยด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองแสดงผลออกมาในรูปสัมประสิทธิ์ดังกล่าว อาจเป็นไปได้ว่า เมื่อประชาชนมีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง แม้ในระดับที่น้อย ถึงในระดับปานกลาง ก็มีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) เมื่อเปรียบเทียบกับ การที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

1.2 ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) คือช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองนั้น มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น -2.474(.000) ซึ่งจะเห็นว่ามีค่าเป็นลบ หมายความว่า ช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองดังกล่าว ส่งผลให้อาสาสมัครที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเลือก (ทางเลือก 0) คือ ที่จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลยนั้น ลดลง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองจะส่งผลกระทบในทางบวกต่อโอกาสที่ประชาชนจะเลือก (ทางเลือก 1) คือ เข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และส่งผลกระทบทางลบ ต่อโอกาสที่ (ทางเลือก 0) คือ ที่จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลยนั้น จะถูกเลือก โดยเปรียบเทียบกับ (ทางเลือกที่ 2) คือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

การที่ปัจจัยด้านช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) คือช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองในขณะนั้น ก็มีแนวโน้มที่จะผลักดันทำให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) มากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

2. ในกรณีที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) (ทางเลือก 1) พบว่า ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อย ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน และความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อยและในระดับปานกลาง ตลอดจนช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) คือช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองและช่วงที่ 2 ช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม 2554 และนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้เป็นนายกรัฐมนตรี ส่งผลกระทบต่อการที่ประชาชน เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) (ทางเลือก 1) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อย มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น -.797 ซึ่งมีค่าเป็นลบ หมายความว่า ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อยนั้น ส่งผลให้อาสาสมัครที่ประชาชนในเขต

กรุงเทพมหานครเลือก(ทางเลือก 1) คือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) นั้น ลดลง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่ประชาชนมีอยู่ในระดับน้อยนั้น จะส่งผลกระทบในทางบวกต่อโอกาสที่ประชาชนจะเลือก (ทางเลือก0) คือไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย และจะส่งผลกระทบทางลบ ต่อโอกาสของ (ทางเลือก1) คือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ที่จะถูกเลือก เมื่อเปรียบเทียบกับ(ทางเลือกที่ 2) คือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้ง2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

การที่ปัจจัยด้านความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อย แสดงออกมาตามรูปของสัมประสิทธิ์ดังกล่าว อาจเป็นไปได้ว่า ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อย ก็มีโอกาสที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร จะเลือกที่จะ ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย เมื่อเปรียบเทียบกับ การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

2.2 ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชน ด้านความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อย มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น.768 (.018) ซึ่งมีค่าเป็นบวก หมายความว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมืองแม้จะน้อย ก็มีแนวโน้มที่จะเลือก (ทางเลือก1) คือการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) เพียงอย่างเดียว มากกว่า(ทางเลือก 2) คือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 รูปแบบ คือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

2.3 ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่มีอยู่ในระดับน้อย และในระดับปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น -1.510 (.000) และ -.407 (.015) ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่ามีค่าเป็นลบ หมายความว่า ประชาชนที่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองในระดับน้อยและปานกลางนั้น จะส่งผลให้โอกาสที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เลือก(ทางเลือก 1) คือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) นั้น ลดลง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมืองที่ประชาชนมีอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลางนั้น จะส่งผลกระทบในทางบวกต่อโอกาสที่ประชาชนจะเลือก (ทางเลือก0) คือไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย และจะส่งผลกระทบทางลบ ต่อโอกาสของ (ทางเลือก1) คือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) ที่จะถูกเลือก เมื่อเปรียบเทียบกับ(ทางเลือกที่ 2) คือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้ง2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

2.4 ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) ช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองนั้น มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น -2.819(.000) ส่วนช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี มีค่าสัมประสิทธิ์เป็น .653(.000) ซึ่งจะเห็นว่า

2.4.1 ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) ช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองนั้น มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบ หมายความว่า ในช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมือง ส่งผลให้โอกาสที่ประชาชนจะเลือก(ทางเลือก1) คือการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) นั้น ลดลง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ปัจจัยด้าน ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) คือ ช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองนั้น จะส่งผลกระทบในทางบวกต่อโอกาสที่(ทางเลือก0) คือ การไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย จะถูกเลือก และจะส่งผลกระทบในทางลบ ต่อโอกาสที่(ทางเลือก 1) คือการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) จะถูกเลือก เมื่อเปรียบเทียบกับ(ทางเลือก2) คือเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

การที่ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) ช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมือง แสดงผลออกมาในรูปของสัมประสิทธิ์ดังกล่าว อาจเป็นไปได้ว่า ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) ช่วงที่ 1 ซึ่งเป็นช่วงชุมนุมทางการเมืองนั้น ทำให้คนไม่อยากจะสนใจเรื่องทางการเมือง จึงมีแนวโน้มที่จะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองเลย

2.4.2 ช่วงปีที่ศึกษาและเก็บข้อมูล (year) ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นช่วงหลังการเลือกตั้ง 3 กรกฎาคม นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก หมายความว่าในช่วงที่ 2 นี้ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มที่จะเลือก(ทางเลือก1) คือ การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) มากกว่า(ทางเลือก 2) คือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง2 รูปแบบเลยคือทั้งแบบที่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional) และแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (unconventional)

สำหรับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง ด้านความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง ไม่มีอิทธิพลหรือมีผลต่อ การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (conventional)

ตารางที่ 4.30 แสดงการทดสอบ Model Fitting information

Model	Model Fitting Criteria	Likelihood Ratio Test		
	-2 Log Likelihood	Chi-Square	df	Sig
Intercept Only	1047.095			
Final	510.166	536.929	20	.000

จากการวิเคราะห์ทางสถิติของแบบจำลองโดยรวม พบว่าอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ โดยที่ค่า Chi-Square ของแบบจำลองมีค่าอยู่ที่ 536.929 ที่ Degree of Freedom เท่ากับ 20 โดยมีระดับนัยสำคัญที่ .000 หรือ 100%

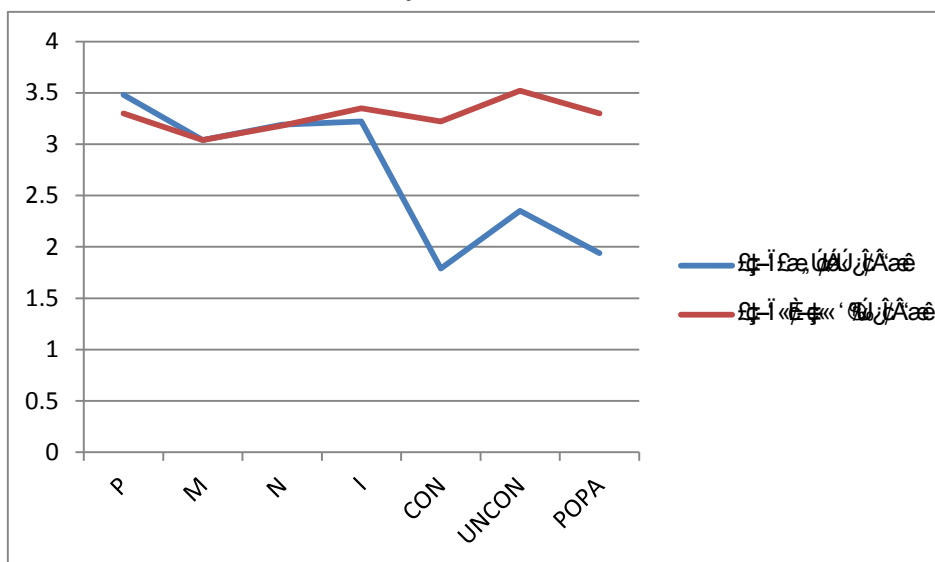
ตารางที่ 4.31 แสดงผลความแม่นยำของการพยากรณ์ ด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกแบบ พหุ

Observed	Predicted			
	การไม่เข้าร่วมทาง การเมืองเลย (ทางเลือก 0)	พฤติกรรมมีส่วนร่วม ทางการเมืองแบบ ธรรมเนียมปฏิบัติ (ทางเลือก 1)	พฤติกรรมมีส่วนร่วม ทางการเมืองทั้ง 2 แบบ คือแบบธรรมเนียม ปฏิบัติและไม่เป็นไปตาม ธรรมเนียมปฏิบัติ (ทางเลือก 2)	Percent Correct
การไม่เข้าร่วมทาง การเมืองเลย (ทางเลือก 0)	0	85	21	0.0%
พฤติกรรมมีส่วนร่วม ทางการเมืองแบบธรรมเนียม ปฏิบัติ (ทางเลือก 1)	0	453	72	86%
พฤติกรรมมีส่วนร่วม ทางการเมืองทั้ง 2 แบบ คือแบบธรรมเนียมปฏิบัติ และไม่เป็นไปตามธรรมเนียม ปฏิบัติ (ทางเลือก 2)	0	180	430	70%
Overall Percentage	0.0%	57.9%	42.1%	71.2%

ผลของการทดสอบความแม่นยำในการทำนายทั่วไป (Overall Accuracy) อยู่ที่ 71% ทั้งนี้สำหรับตัวแบบจำลอง พฤติกรรมที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลย มีความแม่นยำในการทำนายอยู่ที่ 0.0% หรือไม่สามารถนำมาทำนายได้ อาจเป็นไปได้ว่าเป็นเพราะ จำนวนประชากรซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่ามีพฤติกรรม ที่ไม่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองเลยนั้น มีเพียง 106 คน จาก 1241คน คิดเป็น 8.5% ส่วนแบบจำลอง การมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบธรรมเนียมปฏิบัติ (ทางเลือก 1) มีความแม่นยำในการทำนายอยู่ที่ 86% และ แบบจำลองพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้ง 2 แบบ คือแบบธรรมเนียมปฏิบัติและไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ(ทางเลือก2) มีความแม่นยำในการทำนายอยู่ที่ 70%

ส่วนที่ 6 ผลการศึกษาแบบนิกย้อนหลัง เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างข้อมูลที่เก็บครั้งที่ 1 เก็บช่วงเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2552: ช่วงการชุมนุมทางการเมือง สมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับ ข้อมูลที่เก็บภายหลังจากที่เหตุการณ์นั้นผ่านไปแล้ว โดยให้ประชากรกลุ่มตัวอย่างนิกย้อนหลัง เพื่อให้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชุดเดียวกันกับที่เก็บในช่วงขณะที่เกิดเหตุการณ์ โดยข้อมูลชุดนี้เก็บเมื่อเหตุการณ์ผ่านไปแล้วเป็นเวลา 5 ปี คือเก็บข้อมูลระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม 2557 โดยให้นิกย้อนหลังถึงเหตุการณ์ช่วงชุมนุมทางการเมือง เมื่อปี 2552

ภาพที่ 11 กราฟแสดงการเปรียบเทียบระดับความรู้สึกแปลกแยกทางการเมือง และระดับของการมีพฤติกรรมส่วนร่วมทางการเมือง ระหว่างข้อมูลที่เก็บครั้งที่ 1 เก็บช่วงเดือน กรกฎาคม – สิงหาคม 2552: ช่วงการชุมนุมทางการเมือง สมัยรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กับข้อมูลที่เก็บเมื่อเหตุการณ์ผ่านไปเป็นเวลา 5 ปี คือเก็บข้อมูลระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม 2557

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 363 คน

แสดงค่าเฉลี่ย	P	M	N	I	CON	UNCON	POPA
ข้อมูลขณะเกิดเหตุการณ์	3.48	3.04	3.19	3.22	1.79	2.35	1.94
ข้อมูลนี้ถ่วงน้ำหนักหลังเหตุการณ์	3.3	3.04	3.18	3.35	3.22	3.52	3.3

P= ความรู้สึกไร้อำนาจทางการเมือง

M= ความรู้สึกไร้ความหมายทางการเมือง

N= ความรู้สึกไร้บรรทัดฐานทางการเมือง

I= ความรู้สึกโดดเดี่ยวทางการเมือง

CON= พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่เป็นไปธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)

UNCON= พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (Conventional)

POPA= ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยรวม ทั้ง 2 รูปแบบ

จากภาพที่ 11 แม้เมื่อเหตุการณ์ผ่านไปเป็นเวลา 5 ปี คือเก็บข้อมูลระหว่างเดือน มิถุนายน-กรกฎาคม 2557 โดยให้ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร นึกย้อนหลังถึงเหตุการณ์ช่วงชุมนุมทางการเมือง เมื่อปี 2552 ความรู้สึกแปลกแยกทางการเมืองทั้ง 4 ด้านนั้นอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน แต่พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง กลับมีความแตกต่างกัน เป็นไปได้ 2 กรณี คือ ประชาชนส่วนใหญ่กล้าที่จะแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมที่เข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง ในสมัยเมื่อมีเหตุการณ์การชุมนุมทางการเมืองปี 2552 มากขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป และเป็นไปได้ว่า การนึกถึงเหตุการณ์ในอดีตนั้น อาจยาวนานเกินไปทำให้ อาจนึกไปได้ว่า ถ้ามีสถานการณ์การชุมนุมเกิดขึ้นอีก พวกเขาจะสามารถที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น